

Onsdag den 27. januar 2016 (D)

1

45. møde

Onsdag den 27. januar 2016 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Hvornår forventer ministeren, at regeringen kommer med en finansieringsplan for den tredje Limfjordsforbindelse, og vil en etapeopdeling af projektet gøre det lettere at finde finansiering til realisering af projektet?

(Spm. nr. S 524).

2) Til finansministeren af:

Leif Lahn Jensen (S)

Kan ministeren bekræfte, at det er ministerens og regeringens holdning, at indslusningsløn ikke skal indgå i de kommende trepartsforhandlinger, jf. artiklen: »Hjort begraver indslusningsløn for flygtninge« i Berlingske den 15. januar 2016?

(Spm. nr. S 528).

3) Til transport- og bygningsministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Mener ministeren, at det vil være muligt at lave en etapeopdelt gennemførelse af den tredje Limfjordsforbindelse for at komme hurtigere i gang med projektet?

(Spm. nr. S 525).

4) Til transport- og bygningsministeren af:

Malte Larsen (S)

Har ministeren en samlet plan for afhændelse eller nyttiggørelse af Banedanmarks ledige arealer, hvoraf en del har en tendens til at fremstå som tilgroede arealer nær vores jernbaner, specifikt ønskes svar på ministerens planer vedrørende godsbanearalerne ved Randers Station?

(Spm. nr. S 526).

5) Til transport- og bygningsministeren af:

Henning Hyllested (EL)

Er ministeren af den opfattelse, at tilsynet med de kommunale selvstyrehavne forankret i kommunalbestyrelserne er tilstrækkeligt, eller mener ministeren, at et uvildigt tilsyn forankret i Transportministeriet vil være at foretrække, henset til problemerne i Vejle Havn, hvor borgmester, kommunaldirektør og juridisk afdeling i Vejle Kommune ikke har forhindret misbrug af havnens midler?

(Spm. nr. S 527).

6) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Christian Langballe (DF)

Hvad er ministerens holdning til det endnu ubesvarede udvalgs-spørgsmål 10 af 22. oktober 2015, hvori ministeren opfordres til at holde Folketingets Indfødsretsudvalg orienteret om ministerens henvendelse til FN's flygtningehøjkommissær med anmodning om at indlede drøftelser om ændring af statsløsekonventionen fra 1961?

(Spm. nr. S 519, skr. begr.).

7) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Christian Langballe (DF)

Hvad er ministerens holdning til tankerne om, at Danmark bør tage initiativ til at rejse spørgsmålet om en genforhandling af FN's flygtningekonvention af 1951, med henblik på at denne revideres og kommer til at passe til den tid, vi lever i?

(Spm. nr. S 520).

8) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S)

Hvad er baggrunden for, at ministeren under en tale i Frederikshavn har fortalt, at der findes en børnehave i Aalborg, der ikke tillader børnene at have svinekød med i madpakken, og at svenskerne på linje med Danmark har indrykket annoncer i libanesiske aviser henvendt mod potentielle flygtninge – begge oplysninger, som ifølge dagspressen ikke er korrekte?

(Spm. nr. S 530).

9) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Rasmus Horn Langhoff (S)

Hvordan forholder ministeren sig til at indføre et forbud mod pris-klausuler i kontrakter mellem hoteller og bookingportaler i Danmark på baggrund af de tyske konkurrencemyndigheders afgørelse den 23. december 2015, der slår fast, at prisklausuler mellem hoteller og bookingportaler er ulovlige?

(Spm. nr. S 483 (omtrykt)).

10) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Malte Larsen (S)

Mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt for konkurrencevilkårene og forbrugerne, at der er etableret forskellige juridiske forhold for hotelindustrien i Europa?

(Spm. nr. S 484 (omtrykt)).

11) Til social- og indenrigsministeren af:

Mattias Tesfaye (S)

Vil ministeren tage initiativ til at ændre lov om social service, så det fremover bliver muligt for hjemløse og andre socialt udsatte at klage over afgørelser truffet af lederen af et § 110-botilbud?

(Spm. nr. S 521).

12) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Annette Lind (S)

Hvordan mener ministeren, at privat- og friskoler også bør bidrage til integration af de mange asylbørn, der skal have et skoletilbud, f.eks. ved mulighed for modtageklasser, modtagelse af flere elever og andre tiltag, så alle skoleformer hjælper til og ikke kun folkeskolen?
(Spm. nr. S 517).

13) Til justitsministeren af:

Lisbeth Bech Poulsen (SF)

Vil ministeren tage skridt til at ændre lovgivningen, således at det fremadrettet vil kræve en retskendelse, for at politiet kan GPS-overvåge almindelige danske borgere, og vil ministeren sikre, at det ikke for fremtiden vil være lovligt, at forsikringsselskaber GPS-overvåger deres kunder?
(Spm. nr. S 508).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Lovforslag nr. L 106 (Forslag til lov om ændring af deltidslov. (Opfølgning på begrundet udtalelse fra EU-Kommissionen om forskelsbehandling af deltidsansatte og forenkling af loven)).

Justitsministeren (Søren Pind):

Lovforslag nr. L 107 (Forslag til lov om knive og blankvåben m.v.)
og

Lovforslag nr. L 108 (Forslag til lov om ændring af lov om udlevering af lovovertrædere, lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union, lov om international fuldbyrdelse af straf m.v. og retsplejeloven. (Overførsel af kompetence fra Justitsministeriets departement til anklagemyndigheden i sager om udlevering og fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser m.v.)).

Pernille Skipper (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 58 (Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark på alle punkter skal leve op til kravene til rettigheder i EU's offerdirektiv) og

Beslutningsforslag nr. B 59 (Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark på alle punkter skal leve op til kravene i EU-direktivet om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).
Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det første spørgsmål er til finansministeren af Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.

Kl. 13:01

Spm. nr. S 524

1) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvornår forventer ministeren, at regeringen kommer med en finansieringsplan for den tredje Limfjordsforbindelse, og vil en etapeopdeling af projektet gøre det lettere at finde finansiering til realisering af projektet?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for begrundelsen.

Kl. 13:01

Rasmus Prehn (S):

Mange tak, formand. Jeg skal læse højt: Hvornår forventer ministeren at regeringen kommer med en finansieringsplan for den tredje Limfjordsforbindelse, og vil en etapeopdeling af projektet gøre det lettere at finde finansiering til realisering af projektet?

Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det ministeren. Værsgo.

Kl. 13:01

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Tak for spørgsmålet. Der er ikke truffet beslutning om eller afsat midler til etablering af en eventuel tredje Limfjordsforbindelse. Derfor foreligger der altså heller ikke nogen finansieringsplan.

Regeringen er åben over for at drøfte, hvordan trafikken til og fra Aalborg kan tilrettelægges bedst muligt, og vi er derfor også principielt åbne for at drøfte, hvorvidt en tredje Limfjordsforbindelse på længere sigt kan bidrage til at afhjælpe de kapacitetsproblemer, der jo til tider er omkring Aalborg.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen ikke har nogen aktuelle planer om en tredje Limfjordsforbindelse. Det vil være et meget stort og dyrt projekt til omkring 6,7 mia. kr., og som det fremgår af aftalen om finansloven for 2016, får vi desværre behov for at tilpasse de offentlige investeringer i de kommende år. Regeringen vil senest i foråret 2016 fremlægge konkrete forslag til tilpasninger på investeringsområdet for parterne bag aftalen om finansloven for 2016 og selvfølgelig i relevante forligskredse.

Spørgsmålet om etapeinddeling af projektet har spørgeren jo også stillet til transport- og bygningsministeren, så jeg vil ikke blande mig i det svar, men henvise til, at et konkret spørgsmål om etapeinddeling må besvares af transport- og bygningsministeren.

Kl. 13:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, så er det spørgeren.

Kl. 13:03

Rasmus Prehn (S):

Først og fremmest vil jeg gerne takke for, at finansministeren møder frem her i Folketingssalen og svarer på det her spørgsmål. Når jeg lidt utraditionelt vælger også at stille spørgsmål til finansministeren, er det, fordi vi har haft flere forskellige holmgange med transportministeren både her i Folketingssalen, i samråd og på diverse andre møder. Transportministeren har flere gange henvist til, at når det

handler om finansiering, skal vi tale med finansministeren. Det er derfor, at jeg tager det op med finansministeren nu.

Finansministeren har jo fuldstændig ret i, at der altså er et presserende problem i den nordjyske trafik. Det er sådan, at der rigtig ofte er kødannelse i forbindelse med den eksisterende tunnel. Folk holder jo i meget, meget lang tid og spilder tiden. Vi har lige hørt fra Dansk Industri, der igen har blandet sig i debatten om trængsel på vejene, at på landsplan er det sådan, at vi sådan set spilder ressourcer ved at holde i kø på vejene svarende til 15 mia. kr. om året. Det er et beløb, som Dansk Industris Michael Svane vurderer kan stige til op imod 25 mia. kr. om året, simpelt hen fordi vi ikke har udbygget vores vej tilstrækkeligt. Netop med Limfjordskrydsningen er der et meget stort problem i Nordjylland, og det har ministeren fuldstændig ret i.

Når jeg måske havde håbet på, at der var en finansieringsplan og der var en konkret plan for, hvordan man skal håndtere det her, hænger det sammen med den folketingsvalgkamp, der var i juli måned, og også den sidste valgperiode. I sidste valgperiode var jeg også transportordfører for Socialdemokraterne og havde den opgave at skulle sige, at det faktisk er svært at finde pengene her. Men adskillige af Venstres kandidater for ikke at sige alle sammen var ude i valgkampen at sige: Stem på Venstre, så får vi en tredje Limfjordsforbindelse med det samme.

Er det ikke lidt underligt, at Venstre i den grad kører kampagne på at love nordjyderne en tredje Limfjordsforbindelse, og når vi så kommer på den anden side af valget, er der ingen plan? Der er ingen aktuelle planer, der er ingen som helst overvejelser om, hvordan man løser den her store udfordring i Nordjylland.

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:05

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Så må jeg sige til hr. Rasmus Prehn, at det kasseeftersyn, vi lavede efter folketingsvalget, jo desværre viste, at den offentlige økonomi ikke var i så god forfatning, som vi har fået indtryk af i valgkampen. Vi arvede jo et problem, som den tidligere regering beskrev i konvergensprogrammet i foråret 2015: I takt med at opsvinget kommer i gang i Danmark, er vi altså nødt til at tilpasse investeringsniveauet.

Derfor er vi jo efterladt med den, synes jeg selv, og det vil hr. Rasmus Prehn sandsynligvis også give mig ret i, ubehagelige opgave, at vi skal tilpasse de offentlige investeringer i den kommende 3-årsperiode med 5 mia. kr. i 2017, 3,75 mia. kr. i 2018 og et par milliarder i 2019. Vi skal altså nu her i foråret tage stilling til bevilgede projekter, om man så må sige, altså hvordan vi kan få det her regnestykke til at gå op. Det er jo derfor, at det ikke ligger lige for, at vi så kan begynde at se på finansieringsplaner for helt nye projekter.

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 13:06

Rasmus Prehn (S):

Jeg sætter pris på ministerens ligefremme måde at svare på. Jeg går også ud fra, at ministeren så kan forstå, at jeg opfatter det som meget bemærkelsesværdigt, eftersom jeg havde den opgave i sidste periode at skulle forsvare, at det ikke var lige rundt om hjørnet at finde de her penge. Samtidig var hele Venstres apparat med navnlig hr. Preben Bang Henriksen i spidsen ude at sige, at det bare var et spørgsmål om vilje, så ville pengene være der.

Er det ikke underligt, at Venstre kører sådan en kampagne, når det rent faktisk viser sig, at det er sværere end som så at finde penge? Det synes jeg i hvert fald.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:07

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg ved ikke, om hr. Rasmus Prehn har gjort sig nogen refleksioner over den togfond, som hr. Rasmus Prehn præsiderede over, og som jo i dag er nødlidende med 9 mia. kr., hvis den nuværende oliepris fortsætter. Så der kan man jo sige at hr. Rasmus Prehn var bannerfører for et projekt, der i dag lider af mangel på 9 mia. kr. Altså, desværre er vi i en situation, hvor der skal prioriteres. Og den prioriteringsopgave, vi står over for, er jo at prioritere ...

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak! Det skal jeg jo også, jeg skal også prioritere, altså taletiden. Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:07

Rasmus Prehn (S):

Det er herligt, at vi har en skarp formand.

Jeg tror også, at vi skal komme videre fra det her, hvor vi sådan står og skyder på hinanden. Det får vi ikke noget ud af. Vi har sikkert begge lod og del i de problemer, der er. Men lad os nu kigge konstruktivt på det med hensyn til nordjyderne og med hensyn til de mange ressourcer, der bliver spildt på at holde i kø.

Nu spørger jeg så alligevel, selv om ministeren har sagt, at det ikke lige er hans gebet. Ville det ikke være mere overkommeligt for også statsfinanserne at tage det her projekt i nogle mindre etaper, bid for bid, ud fra en betragtning om, at vi hellere skal tage et lille skridt i den rigtig retning frem for en hel masse dans på stedet, hvor man ikke får noget igennem? Så tager man det bare etape for etape, og så har man de penge, der skal sættes af til det, inden for rækkevidde.

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det ministeren.

Kl. 13:08

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er her, jeg tror jeg er nødt til at henvise til transportministeren, for jeg har ikke nogen viden om, hvordan man bid for bid kan lave en etapeopdeling af en tredje Limfjordsforbindelse. Så det må hr. Rasmus Prehn tale med transportministeren om.

Jeg har, synes jeg selv, den ubehagelige opgave at skulle prioritere mellem projekter, der allerede er vedtaget og stillet i udsigt, så derfor må jeg jo erkende, at de første par år står Limfjordsforbindelsen ikke lige for, for vi skal have den store samfundsøkonomi til at gå op i en højere enhed – selv om jeg selvfølgelig anerkender som spørgeren, at det er ærgerligt, at mennesker skal sidde og spille deres tid i bilerne.

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til finansministeren, og det er af hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 13:09

Spm. nr. S 528

2) Til finansministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Kan ministeren bekræfte, at det er ministerens og regeringens holdning, at indslusningsløn ikke skal indgå i de kommende trepartsfor-

handlinger, jf. artiklen: »Hjort begraver indslusningsløn for flygtninge« i Berlingske den 15. januar 2016?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:09

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det, formand, og tak, fordi finansministeren vil møde op. Spørgsmålet er: Kan ministeren bekræfte, at det er ministerens og regeringens holdning, at indslusningsløn ikke skal indgå i de kommende trepartsforhandlinger, jf. artiklen »Hjort begraver indslusningsløn for flygtninge«?

Kl. 13:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, minister.

Kl. 13:10

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Spørgsmålet slutter: »i Berlingske den 15. januar 2016«. Lad mig slå fast, at lønnen på det ordinære arbejdsmarked alene fastsættes af arbejdsmarkedets parter. Når vi indkalder arbejdsmarkedets parter til at drøfte integration, er det netop i respekt for den danske model, men det ændrer jo ikke ved, at vi i Danmark har været alt for dårlige til at få flygtninge og familiesammenførte i job, og med det historisk store antal flygtninge og familiesammenførte, der kommer her til landet i disse år, er der behov for, at vi tænker nyt på det her område.

Det er simpelt hen tvingende nødvendigt, at flere kommer i beskæftigelse – flere end i dag – både af hensyn til økonomien, men også af hensyn til sammenhængskraften i det danske samfund. Derfor er det efter min mening også i arbejdsgivernes og lønmodtageres interesse, at vi får gjort noget ved det her problem. Vi kan ikke ignorere, at mange af dem, som kommer hertil, ikke har forudsætninger og produktivitet til at deltage i det moderne samfunds arbejdsmarked, og derfor er der behov for, at vi sammen forholder os realistisk til spørgsmålet, og at vi finder konkrete og ubureaukratiske løsninger, der virker.

Så jeg tror, at det er i arbejdsmarkedets parter interesse, at flygtninge og indvandrere i højere grad bliver en del af det organiserede arbejdsmarked. Jeg håber, at arbejdsmarkedets parter vil være med til at udvikle nye tiltag, som ubureaukratisk og inden for rammerne af den danske model kan give et klart udviklingsperspektiv for den enkelte flygtning frem mod ansættelse på ordinære vilkår.

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:12

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg vil godt sige tak for svaret. Selvfølgelig kan vi kun blive enige om det. Det tror jeg også ministeren ved, for vi har jo diskuteret det mange gange, også på beskæftigelsesområdet. Trepert er jo utrolig vigtigt, og det er også vigtigt, at overenskomstparterne, arbejdsmarkedets parter, bliver enige om nogle ting. Jeg er sådan set enig i, at man der kan flytte meget.

Jeg er også meget enig i, at det er utrolig vigtigt at integrere de mennesker, som kommer hertil, for da jeg selv har været på arbejdsmarkedet i mange år, ved jeg jo også, at det sted, man bedst kan integrere de her mennesker, er ude på arbejdsmarkedet. Derfor er den tidligere regering jo også kommet med et udmærket forslag til at integrere mennesker på arbejdsmarkedet, som jeg er sikker på ministeren kender.

Jeg fik jo heller ikke noget svar på mit spørgsmål. Spørgsmålet var jo netop, om det er korrekt, at indslusningsløn skal være en del af de trepartsforhandlinger eller ej. Det er jo klart, at der er nogle af os, der mener, at indslusningsløn ikke er den rette måde til at få løst de her problemer, og når jeg så i Berlingske den 15. januar 2016 kan læse – beklager, at jeg glemte det i spørgsmålet – at vores finansminister begraver indslusningsløn for flygtninge, er jeg bare nødt til at høre, om vi så kan forvente, at det slet ikke bliver taget op, når regeringen mødes med parterne, om vi kan forvente, at Finansministeriet har sin regering med, og at det dermed kan sikres, at indslusningsløn ikke bliver en del af det.

Det er meget enkelt at svare på, og jeg kunne godt tænke mig, at finansministeren forholdt sig til det, for hvad angår alt det andet, er vi meget enige om, at vi har nogle ting, der skal løses. Men jeg er specifikt ude på at få at vide, om indslusningsløn bliver en del af trepart, eller om det ikke gør.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til finansministeren.

Kl. 13:13

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det, der bliver en del af trepart, er, hvordan vi kan få de her mennesker ind på arbejdsmarkedet. Så kan hr. Leif Lahn Jensen kalde det det ene eller kalde det det andet. Vi er nødt til at finde noget ubureaukratisk, noget enkelt, som virksomhederne kan benytte sig af umiddelbart, om man så må sige, og der kan jeg ikke se noget bedre instrument, end at arbejdsmarkedets parter aftaler, på hvilke vilkår det kan ske.

Det er en bunden opgave, for det er jo rigtig mange, der kommer til Danmark. I år forventer vi, siger prognosen jo, 25.000. Derfor kan man sige, at når vi kigger på de eksisterende ordninger med løntilskud osv., er der efter min mening ikke volumen nok i det, men det vil der blive, hvis arbejdsmarkedets parter går ind og tager ansvar i den her sag.

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgeren.

Kl. 13:14

Leif Lahn Jensen (S):

Okay – stadig væk ikke noget svar.

Har finansministeren begravet indslusningsløn for flygtninge jævnfør Berlingske den 15. januar? Har finansministeren sagt, at indslusningsløn ikke bliver en del af trepartsforhandlingerne – ja eller nej?

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:15

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen jeg har jo registreret den modstand, der er på det her område. Men jeg vil bare gerne have, at arbejdsmarkedets parter, når de nu er meget kategoriske i forhold til det her spørgsmål, gør sig den ulejlighed at komme med forslag til, hvordan det så skal være.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det spørgeren.

Kl. 13:15

Kl. 13:17

Leif Lahn Jensen (S):

Bliver indslusningsløn en del af trepartsforhandlingerne – ja eller nej?

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det ministeren for sidste besvarelse.

Kl. 13:15

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Indslusning er jo det, vi taler om, og derfor må vi finde ud af, hvad arbejdsmarkedets parter vil. Jeg kan forstå, at de er meget afvisende over for det, man traditionelt kalder indslusningsløn, men så er det en forpligtelse set fra min stol, at de så kommer med nogle alternative forslag, hvis de anerkender den problemstilling, at vi skal sikre, at mennesker bliver ordentligt integreret og får et job og ikke bare ender på offentlig overførsel.

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til transport- og bygningsministeren af Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.

Kl. 13:16

Spm. nr. S 525

3) Til transport- og bygningsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Mener ministeren, at det vil være muligt at lave en etapeopdelt gennemførelse af den tredje Limfjordsforbindelse for at komme hurtigere i gang med projektet?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:16

Rasmus Prehn (S):

Tak, formand. Og jeg skal læse højt: Mener ministeren, at det vil være muligt at lave en etapeopdelt gennemførelse af den tredje Limfjordsforbindelse for at komme hurtigere i gang med projektet?

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:16

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Tak for spørgsmålet. Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. 225 til Transport- og Bygningsudvalget, har Vejdirektoratet ikke arbejdet med en etapeopdeling af den tredje Limfjordsforbindelse, og det skal bl.a. ses i sammenhæng med, at formålet med projektet er at forbedre trafikafviklingen for den fjordkrydsende trafik.

På baggrund af et groft overslag fra Vejdirektoratet skønnes anlægsudgifterne til en første etape syd for Limfjorden at ligge på mellem 1,2 mia. kr. og 1,5 mia. kr. En første etape vil forbedre trafikafviklingen på det kommunale vejnet i den sydlige del af Aalborgområdet, men ikke forholdene for den fjordkrydsende trafik.

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Rasmus Prehn (S):

Indledningsvis vil jeg gerne takke transportministeren for at stille sig til rådighed her i spørgetiden i det her vigtige spørgsmål. Jeg kommer selv lige fra en debat i Danmarks Radio om trængsel på vejene og den megen tid, man spilder derude. Det er sådan, at Dansk Industri anslår, at vi, som det er i dag, spilder, hvad der svarer til 15 mia. kr. om året på at sidde og vente i kø, og hr. Michael Svane fra Dansk Industri anslår, at det kan stige til op mod 25 mia. kr.

Et af de steder, hvor vi spilder rigtig meget tid, er i Nordjylland. Det er ved Limfjordsforbindelsen, hvor det sker rigtig tit, at trafikken sander fuldstændig til og folk kan sidde i halve og hele timer og vente på, at der skal komme gang i trafikken igen. Der ved vi jo at det er sådan, at der er mange gode kræfter, der har kæmpet for at trække investeringer til Nordjylland. Også da jeg selv var transportordfører for Socialdemokratiet før valget, var jeg ude at sige, at vi kæmper for det her, at vi prøver at finde en løsning, men at det er svært at finde pengene.

Der var det sådan, at transportministerens gode kollegaer fra Venstre, både gruppeformand Søren Gade, men også og ikke mindst Preben Bang Henriksen, var ude at sige, at det bare var et spørgsmål om at stemme på de rigtige, for hvis man stemte på dem, ville man få en tredje Limfjordsforbindelse med det samme. Nu har vi lige fået et svar fra finansministeren, der siger, at der ingen aktuelle planer er, at det har lange udsigter osv. osv.

Vi kunne godt få en hel masse morskab ud af at stå og kritisere Venstre for at love noget i valgkampen og så løbe fra det med det samme. Det tror jeg ikke at vælgerne får ret meget ud af. Jeg tror ikke, at nordjyderne får ret meget ud af det. Men det, det handler om, er så at prøve at arbejde konstruktivt i retning af at finde en løsning, og da vi nu ved, hvor svært det er at finde penge, kunne det så ikke være en løsning at dele det op i nogle lidt mere overskuelige bidder? Det løser jo ikke hele problemet på samme tid, og nej, det løser ikke problemet med at krydse Limfjorden, men det giver mening, fordi man så får aflastet Skalborg Bakke og får sikret en bedre tilgang til City Syd, og så er man et skridt i den rigtige retning mod at få en tredje Limfjordsforbindelse.

Kunne vi ikke mødes der og arbejde konstruktivt sammen om det i f.eks. den grønne forligskreds?

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det ministeren.

Kl. 13:19

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er sådan set altid interesseret i at finde løsninger, men først står hr. Rasmus Prehn jo og siger noget om, hvordan alle andre gør noget forkert, og der er jeg bare nødt til at svare, at situationen præcis er den, at da hr. Rasmus Prehns eget parti forlod ministerkontorerne, var budgettet brugt helt ud over kanten. Der er jo bare ikke penge til det lige nu. Deri har hr. Rasmus Prehn ret. Derfor synes jeg da, at den her model eller en anden – jeg ser, at hr. Preben Bang Henriksen også er ude at sige nogle ting – kan vi sagtens bruge noget tid på at prøve at diskutere med hinanden. Jeg afviser aldrig nogen sinde nogen forslag, men jeg har bare her svaret på, hvordan jeg ser det fra en start.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgeren.

Rasmus Prehn (S):

Nu er det jo en kendt sag, at finansministeren har været ude at trække i land i forhold til det med det økonomiske råderum. Det første, han var ude at sige, passede ikke helt. Der var faktisk et større råderum end som så. Den nye regering har jo tilsyneladende en officiel politik om, at der overhovedet ikke skal være noget anlægsbyggeri, at alt skal sættes i stå, at lyset skal slukkes alle steder. Men jeg forfatter på transportministeren, at han er en af de få i regeringen, der gerne vil noget og gerne vil arbejde konstruktivt med at skabe nogle løsninger. Der synes jeg da at det kunne være fantastisk positivt, hvis det kunne være en løsning at sætte det her på dagsordenen i den grønne forligskreds. Er det muligt allerede i de kommende forhandlinger at sætte en lille etape af den tredje Limfjordsforbindelse på dagsordenen?

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:20

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg føler, at jeg fuldstændig ligner resten af regeringen. Altså, jeg står helt på mål for den stramme finanspolitik, vi har. Den er jeg også en del af, så jeg vil bare sige, at jeg fuldstændig deler regeringens synspunkter – jeg deler dem helt. Når jeg så siger, at jeg aldrig afviser, at man kan diskutere nogle ting, så er det, fordi jeg synes, at transportinvesteringer er noget, der skal ses på den lange bane. Derfor synes jeg ikke, at man skal afvise noget, men altid være imødekommende over for at prøve at vende nogle modeller og se, om der er noget, vi kan løse. Det er jeg sådan set også positiv over for her, men jeg lover ingenting.

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:21

Rasmus Prehn (S):

Det er godt nok nogle meget bløde svar, vi får her, som kan tolkes i mange forskellige retninger. Lad os være lidt mere konkrete. Hvis vi antager, at vi nu her om nogle uger, når vi skal i gang i den grønne forligskreds, sidder og kigger på to forskellige forslag, nemlig det socialdemokratiske forslag, som jeg har lanceret, om, at vi deler det op i nogle overskuelige bidder, hvilket så gør, at vi arbejder i den rigtige retning hen imod en tredje Limfjordsforbindelse, eller Venteres nye – kan jeg forstå – eller i hvert fald Preben Bang Henriksens forslag om, at man skal lave brugerbetaling, hvor brugerne skal betale 20 kr. for at passere Limfjorden, hvilket et af forslagene hævder ministeren så mest til?

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:22

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er bare nødt til at sige, at så enkel er verden jo ikke. Hr. Rasmus Prehns regeringsfæller var da, før de gik af, med til at indføre brugerbetaling oppe ved Frederikssundsbroen. Sådan er det jo. Den nye bro kommer du jo til at betale noget for at køre over, og her er det så en tunnel.

Jeg har bare sagt, at jeg hverken lægger mig fast på det ene eller det andet, for jeg synes ikke, at vi ved nok om tingene. Men jeg tror bare, at jeg godt kan sige meget præcist, at de fleste hen ad vejen vil

lære, når de arbejder med sådan noget, at man er nødt til at tage alle ideer og prøve at kigge på dem og se, om man kan bruge dem til noget. Det er bare det, jeg har en imødekommethed over for.

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til transport- og bygningsministeren, og det er af Malte Larsen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:23

Spm. nr. S 526

4) Til transport- og bygningsministeren af:

Malte Larsen (S):

Har ministeren en samlet plan for afhændelse eller nyttiggørelse af Banedanmarks ledige arealer, hvoraf en del har en tendens til at fremstå som tilgroede arealer nær vores jernbaner, specifikt ønskes svar på ministerens planer vedrørende godsbanearalerne ved Randers Station?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:23

Malte Larsen (S):

Mange tak. Og det er igen et spørgsmål til transport- og bygningsministeren: Har ministeren en samlet plan for afhændelse eller nyttiggørelse af Banedanmarks ledige arealer, hvoraf en del har en tendens til at fremstå som tilgroede arealer nær vores jernbaner?

Jeg rejser spørgsmålet, fordi jeg specifikt ønsker svar om ministerens planer vedrørende godsbanearalerne ved Randers Station, som ser rigtig trælse ud.

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det ministeren. Værsgo.

Kl. 13:23

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Da staten i 1997 adskilte DSB og Banestyrelsen, nu Banedanmark, blev det aftalt, at alle arealer, som indgik i drift og vedligehold af banen, skulle tilgå Banedanmark, mens alle øvrige arealer, herunder særlige kunde- og ventearealer og kommercielle arealer, i udgangspunktet skulle tilgå DSB.

Ud fra de kriterier har der periodevis været justeret på ejerskabet af arealerne. Dette er bl.a. sket ud fra et ønske om byudvikling, flere pendlerparkeringspladser eller behov for udvidelse af jernbanen. De arealer, Banedanmark disponerer over, er helt overvejende arealer med skinner og perroner. Det er enten de skinner, som anvendes i den daglige drift af både passager- og godstransport, eller såkaldte sidespor. Sidespor anvendes til opstilling af materiale eller som arbejdsplads ved større sporarbejder.

Hvis arealer ikke længere anvendes, f.eks. efter nedlæggelse af en banestrækning, bliver de naturligvis vedligeholdt mindre intensivt, end det sker for de spor, som er i drift. Det betyder så, at nogle arealer henligger i kortere eller længere perioder, da det vil være unødigt brug af ressourcer at pleje arealerne på lige fod med eksempelvis sporbelagte arealer, som er i drift. Når disse arealer tages i anvendelse til eksempelvis større anlægs- og fornyelsesprojekter, klarlægges de til formålet.

Hvis et areal ikke længere anvendes, afhændes det, såfremt det ikke længere skal anvendes til jernbaneformål. Indkøber henvender sig til Banedanmark, og der opnås enighed om prisen. I mindre sager, hvor prisen ikke overstiger 3 mio. kr., sker afhændelsen ved Banedanmarks egen foranstaltning. Er værdien højere, skal salget ske

enten via statens ejendomsselskab, Freja, eller via et aktstykke til forelæggelse for Finansudvalget. I alle tilfælde skal prisen godkendes af SKAT og eventuelt vurderes af en ejendomsmægler.

Vedrørende det konkrete areal i Randers har Banedanmark oplyst, at der for nylig er fjernet en række spor, som ikke længere er efterspurgt. Og det betyder, at der er frigjort et større areal, som primært tænkes anvendt til arbejdspladsareal i forbindelse med udrulning af signalprogrammet, elektrificering af strækningen Aarhus-Aalborg og baneudretninger m.v.

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgeren.

Kl. 13:25

Malte Larsen (S):

Det imødekommer spørgsmålet en del af vejen, og jeg er sådan set rigtig glad for, at der er tanker om, hvad der skal ske. For det er jo desværre sådan, at vi i Randers synes, det ser rigtig træls ud med det areal. Jeg synes også, det var rigtig fint, hvis det kunne bruges til noget byudvikling, men jeg kan forstå på ministerens svar, at det kan det ikke lige i øjeblikket, fordi det skal bruges til materialer. Vi må jo vente på, at det sker, og så kommer der en tid efter det.

Jeg er også glad for, at ministeren gav udtryk for, at der rent faktisk er en samlet plan for området. Jeg efterlyste selvfølgelig svar på, hvor vi i Randers går hen med vores ønsker, og det har jeg så også fået svar på. Så jeg vil bare sige tak for svaret fra ministeren.

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det.

Så er der et nyt spørgsmål til transport- og bygningsministeren af hr. Henning Hyllested, Enhedslisten.

Kl. 13:26

Spm. nr. S 527

5) Til transport- og bygningsministeren af:

Henning Hyllested (EL):

Er ministeren af den opfattelse, at tilsynet med de kommunale selvstyrehavne forankret i kommunalbestyrelserne er tilstrækkeligt, eller mener ministeren, at et uvildigt tilsyn forankret i Transportministeriet vil være at foretrække, henset til problemerne i Vejle Havn, hvor borgmester, kommunaldirektør og juridisk afdeling i Vejle Kommune ikke har forhindret misbrug af havnens midler?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:26

Henning Hyllested (EL):

Tak for det. Spørgsmålet lyder i al sin enkelhed: Er ministeren af den opfattelse, at tilsynet med de kommunale selvstyrehavne forankret i kommunalbestyrelserne er tilstrækkeligt, eller mener ministeren, at et uvildigt tilsyn forankret i Transportministeriet vil være at foretrække, henset til problemerne i Vejle Havn, hvor borgmester, kommunaldirektør og juridisk afdeling i Vejle Kommune ikke har forhindret misbrug af havnens midler?

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 13:27

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Tak for spørgsmålet. I dag er loven sådan, at en kommunal selvstyrehavn styres af kommunalbestyrelsen. Havnens ledelse varetages af

en havnebestyrelse, der vælges af kommunalbestyrelsen. Så det er kommunalbestyrelsen, som fastsætter omfanget af selvstyret, og som i sidste ende har ansvaret for at forvalte de offentlige ressourcer og værdier i havnen. Kommunalbestyrelsen har således det overordnede ansvar for havnen, og det synes jeg helt grundlæggende er det rigtige princip.

Jeg gennemfører i øjeblikket en evaluering af havneloven, og hvis kommunerne ikke mener, at de har de rigtige værktøjer i lovgivningen til at varetage deres ansvar, lytter jeg selvfølgelig gerne til det.

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:27

Henning Hyllested (EL):

Ja, og det er selvfølgelig også derfor, at jeg er fremme med spørgsmålet, altså netop fordi jeg jo er vidende om – vi er faktisk også inviteret til en stor havnedag om det – at ministeren går med planer om at revidere havneloven. Og det er selvfølgelig også derfor, jeg spørger lidt til, hvad ministeren selv har af holdninger til nogle af de problemer, som er hvirvlet op nu her i forbindelse med de ganske voldsomme problemer på Vejle Havn, som er blevet afsløret – ja, de går endda så langt, som at formanden for Transparency har sagt, at der er tale om en eller anden form for korruption, i hvert fald en eller anden form for personlig berigelse for havnens midler, altså for offentlighedens midler.

Det er jo rigtigt, at det her i høj grad handler om havnelovens § 9, og der er jeg i hvert fald af vores lokale byrådsmedlemmer blevet gjort opmærksom på at der er et problem, for hvordan holder man øje med det? Hvordan bruger man sin tilsynspligt, også i forhold til økonomien, når man f.eks. ikke godkender budgetter, men kun godkender regnskaber? Der er man jo totalt afhængig af, at det, der bliver lagt frem, så også er i orden. Det er vel ikke rimeligt – det vil jeg da gerne bede om ministerens holdning til – at byrådsmedlemmer er henvist til at bede om aktindsigt i, hvad det er, der foregår i forbindelse med sådan en havn, sådan som det har været nødvendigt her, eller at bede om aktindsigt i forhold til Transportministeriet, med hensyn til hvad for en korrespondance der er foregået, og også i forhold til politiet. Og det opstår jo netop, ved at byrådsmedlemmer – det har vores lokale byrådsmedlemmer gjort – både har stillet beslutningsforslag i byrådet og stillet spørgsmål dertil, men de bliver stemt ned og bliver derfor forholdsvis nogle oplysninger.

Det er den situation, jeg i hvert fald godt kunne tænke mig at der bliver taget hånd om i forbindelse med en revision af havneloven, men det er selvfølgelig også det, jeg gerne vil høre transportministerens indstilling til.

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det ministeren.

Kl. 13:29

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Ministeriet er jo ikke i havneloven tillagt et aktivt tilsyn med havne, herunder de kommunale selvstyrehavne. Altså, det primære tilsyn med selvstyrehavne ligger hos den kommune, som ejer havnen, og som godkender bl.a. bestyrelsesvedtægter og regnskaber. Og så følger det jo ellers af loven, at en selvstyrehavn styres af kommunalbestyrelsen, som har det overordnede ansvar, og at kommunalbestyrelsen ved udøvelse af deres kompetence skal varetage havnens interesser.

Så er der det, at som regeludstedende myndighed i forhold til havneloven har ministeriet selvfølgelig et såkaldt konstaterende le-

galitetstilsyn – det har alle ministerier i forhold til deres lovgivning – og det vil sige et tilsyn med, at havnen og kommunen overholder havneloven. Derudover er ministeriet klageinstans for klager over forvaltningen af en havn.

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:30

Henning Hyllested (EL):

Ja, det er jeg med på, men jeg vil gerne have, at vi måske kommer ned til praksis, for hvordan gør man så som byrådsmedlem? Man er jo ikke vidende om, hvad der foregår, og kan tilsyneladende heller ikke få det forelagt. Hvad er mulighederne? Man skal godkende de overordnede rammer. De kan være godkendt for mange kommunalbestyrelses tid siden, og som nyt kommunalbestyrelsesmedlem er man vel egentlig ikke opmærksom på, at der kan være noget der. Kunne man ikke forestille sig, at man stillede krav til hyppigheden af godkendelse af de overordnede rammer, at det f.eks. skal godkendes ved hvert nyt byrådsvalg?

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:31

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil bare sige til hr. Henning Hyllested, som jeg jo kender godt, og som jeg altid har nogle gode debatter med, at jeg synes, at det her er et godt spørgsmål. Så man kan sige, at det jo i hvert fald også er i min interesse, at ting er gennemskuelige, gennemsigtige, åbne osv. Derfor tager jeg gerne det her spørgsmål med og prøver i den der revision af havneloven at se på, om det er noget, vi kan gøre, for meningen er i hvert fald ikke, at der skal sidde kommunalbestyrelsesmedlemmer, der synes, at de ikke kan få de oplysninger, de har behov for. At det er sådan, tror og håber jeg heller ikke er tilsigtet, men vi skal i hvert fald sammen være opmærksom på, hvis det er sådan, det foregår.

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak, spørgeren.

Kl. 13:32

Henning Hyllested (EL):

Det er jo selvfølgelig også derfor, jeg spørger, for nu har vi rent faktisk en helt konkret situation, hvor det viser sig, at havneloven måske i virkeligheden ikke er stram nok, i hvert fald den der § 9 trænger til en opstramning, så også – hvad skal man sige – menige kommunalbestyrelsesmedlemmer, som ikke lige er udpeget til at sidde i havnebestyrelsen eller i det hele taget får muligheden for at tage deres tilsynspligt seriøst, ikke er afhængige af, at der er politisk flertal, som ikke stemmer dem ned, når man rejser problematiske forhold.

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren for sidste besvarelse. Værsgo.

Kl. 13:32

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg synes, at det er en reel pointe, hr. Henning Hyllested har her, for når vi i den grad også ved havnelovgivningen involverer os, er vi da selvfølgelig også interesseret i, at det foregår ordentligt, og jeg er enig med spørgeren i, at vi jo i hvert fald har haft et uheldigt eksempel på, at der formentlig har været noget, som har gjort, at politiet er

gået ind i sagen, og så må vi så se, hvad der sker med det. Men jeg vil godt være med til at forebygge det, og derfor skal hr. Henning Hyllested være meget velkommen, så viovre hos mig kan prøve at gå det lidt igennem og se på det. Så kan jeg jo invitere hr. Henning Hyllested over, og så kan vi drøfte det ovre ved mig. (Hr. Henning Hyllested (EL): Meget gerne.)

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til udlændinge-, integrations- og boligministeren af hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:33

Spm. nr. S 519

6) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Christian Langballe (DF):

Hvad er ministerens holdning til det endnu ubesvarede udvalgs-spørgsmål 10 af 22. oktober 2015, hvori ministeren opfordres til at holde Folketingets Indfødsretsudvalg orienteret om ministerens henvendelse til FN's flygtningehøjkommissær med anmodning om at indlede drøftelser om ændring af statsløsekonventionen fra 1961?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til det endnu ubesvarede spørgsmål af 22. oktober 2015, IFU, alm. del spørgsmål 10.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:33

Christian Langballe (DF):

Tak, formand. Spørgsmålet er som lyder: Hvad er ministerens holdning til det endnu ubesvarede udvalgs-spørgsmål 10 af 22. oktober 2015, hvori ministeren opfordres til at holde Folketingets Indfødsretsudvalg orienteret om ministerens henvendelse til FN's flygtningehøjkommissær med anmodning om at indlede drøftelser om ændring af statsløsekonventionen fra 1961?

Kl. 13:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:34

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Tak for ordet. Jeg vil gerne indledningsvis oplyse, at spørgsmål nr. 10 fra Folketingets Indfødsretsudvalg faktisk er blevet besvaret i mellemtiden, siden spørgsmålet blev stillet, nemlig den 23. januar. Jeg vil derfor henvise til denne besvarelse samt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 5 fra Indfødsretsudvalget.

Som jeg oplyste på samrådet den 1. oktober 2015, agter jeg at tage kontakt til FN's flygtningehøjkommissær med henblik på at indlede drøftelser om en modernisering af FN-konventionen fra 1961 om begrænsning af statsløshed. Og som jeg også tidligere har givet udtryk for, er det en sag, der ligger mig meget på sinde. På nuværende tidspunkt beror sagen på, at vi i regeringen overvejer, hvordan kontakten til FN's flygtningehøjkommissær bør etableres, og jeg skal selvfølgelig nok holde både Indfødsretsudvalget orienteret, men selvfølgelig også hr. Jesper Langballe, da jeg jo også ved, at det er noget, der ligger hr. Jesper Langballe meget på sinde. Det skal jeg selvfølgelig nok, så snart der er nyt i sagen.

- Kl. 13:35 **Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Hr. Jesper Langballe, værsgo.
- Kl. 13:35 **Christian Langballe** (DF):
Christian Langballe, tak! (Munterhed). Det var både formand og minister. Det er godt gjort. Yes.
Men lad mig så spørge anderledes, fordi det er sådan et knortet spørgsmål – lad mig uddybe det. Det, som vi har syntes var problemer potentielle terrorister, som er blevet overvåget af PET, og hvor man ser, at de er til fare for rigets sikkerhed og så alligevel kan få statsborgerskab, fordi konventionerne vejer tungere end grundloven. Det i sig selv er jo en kilde til undren, mener vi, for vi mener altid, at grundloven selvfølgelig står øverst.
Der kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren: Mener ministeren ikke, at det må være sådan, at det er Folketinget, der i kraft af grundloven som lovgrundlag bestemmer, hvem der får statsborgerskab i Danmark, og at det ikke bør være nogle konventioner, i det her tilfælde en konvention, som er fuldstændig utidssvarende og slet ikke tager sigte på den virkelighed, vi lever i i dag?
- Kl. 13:36 **Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.
- Kl. 13:36 **Udlændinge-, integrations- og boligministeren** (Inger Støjberg):
Jeg skal selvfølgelig beklage, at jeg kom til at sige hr. Jesper Langballe, det er selvfølgelig hr. Christian Langballe.
Der er jo ingen tvivl om, at vi grundlæggende er fuldstændig enige i den her sag. Men når vi har skrevet under på internationale konventioner, som vi har, så har vi jo også en forpligtelse til at overholde disse konventioner. Dermed ikke være sagt, at der ikke kan komme en tid, hvor man netop skal tage en drøftelse om de internationale konventioner og om, hvorvidt de er tidssvarende. Og det er jo sådan set det, vi står og diskuterer i dag.
- Kl. 13:37 **Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.
- Kl. 13:37 **Christian Langballe** (DF):
Jeg synes sådan set, at det er en nødvendig diskussion, men jeg ventede lige med det sidste om, hvornår vi så kan forvente at der sker en forhandling om den her konvention.
Det, som jeg synes er det forargelige, er, at konventionerne i det her tilfælde kommer til at stå over vores grundlov. Har det nogen sinde været meningen, at det skulle være sådan? Det mener jeg bestemt ikke. Jeg mener helt afgjort, at grundloven må stå øverst, og så må man navigere inden for de konventioner, der måtte være. Det mener jeg simpelt hen er udgangspunktet. Og der står i grundloven, at det er Folketinget, der tildeler statsborgerskab.
- Kl. 13:38 **Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, så er det ministeren.
- Kl. 13:38 **Udlændinge-, integrations- og boligministeren** (Inger Støjberg):
Det er selvfølgelig et synspunkt, det er helt legitimt at have. Når det er sagt, er det jo også bare sådan, at når vi har skrevet under på internationale konventioner, og det har vi også i det her tilfælde, agter re-
- Kl. 13:35 **Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Hr. Christian Langballe, værsgo.
- Kl. 13:38 **Christian Langballe** (DF):
Så kunne jeg godt som det første tænke mig at høre en tidsplan for, hvornår vi så kan forvente det, for det vil selvfølgelig gøre, at vi er trygge ved, at regeringen ikke sylter den her sag, så den kommer til at være ud over valgperioden ...
- Kl. 13:39 **Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Lige et øjeblik. Jeg bliver altså nødt til at bede om ro oppe på tilhørerpladserne. I er meget velkomne til at overvære, hvad der sker, men I skal forholde jer i ro. Tak.
- Kl. 13:39 **Christian Langballe** (DF):
Altså, en tidsplan vil så gøre os trygge, i forhold til at vi ved, at det kommer til at ske i den her valgperiode, og at det ikke bare er noget, der bliver syltet. Det er det første.
Det andet er, at jeg sådan set mener, at jeg rent forfatningsretligt står på fast grund, når jeg siger, at det helt grundlæggende lag, når vi lovgiver i Danmark, er grundloven. Derefter følger de forskellige aftaler, som vi har tilsluttet os. Altså, der er nogen, der kalder det grundlovsstridigt – så vidt vil jeg nok ikke gå, men det minder i hvert fald om det – når man så at sige bøjer grundloven ind efter konventionerne. Det burde være omvendt, så man i den her sag kan sige – det er sket tre gange, at der var potentielle terrorister – at de bare ikke kan få statsborgerskab, for det beslutter Folketinget at de ikke skal have.
- Kl. 13:40 **Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.
- Kl. 13:40 **Udlændinge-, integrations- og boligministeren** (Inger Støjberg):
Det sidste først: Som jeg nævnte før, agter regeringen at overholde de internationale konventioner, som vi har skrevet under på. Dermed jo ikke være sagt, at man ikke kan diskutere konventionerne, og at man ikke kan prøve at rejse det internationalt. Det leder mig så selvfølgelig til det første spørgsmål om, hvad tidsplanen er. Det kan jeg ikke oplyse nu, men jeg kan sige, at det er en sag, der ligger mig meget på sinde, og som ligger regeringen meget på sinde, men i øjeblikket vurderer vi i regeringen, hvordan kontakten til FN's flygtningehøjkommissær skal tages. Så snart der er nyt, skal jeg selvfølgelig også til hr. Christian Langballe, som har forfulgt denne sag meget ihærdigt igennem lang tid.
- Kl. 13:41 **Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Tak for det.
Så er det næste spørgsmål, og det er også til udlændinge-, integrations- og boligministeren af hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.
- Kl. 13:41 **Spm. nr. S 520**
7) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:
Christian Langballe (DF):

Hvad er ministerens holdning til tankerne om, at Danmark bør tage initiativ til at rejse spørgsmålet om en genforhandling af FN's flygtningekonvention af 1951, med henblik på at denne revideres og kommer til at passe til den tid, vi lever i?

Christian Langballe (DF):

Hvad er ministerens holdning til tankerne om, at Danmark bør tage initiativ til at rejse spørgsmålet om en genforhandling af FN's flygtningekonvention af 1951, med henblik på at denne revideres og kommer til at passe til den tid, vi lever i?

Kl. 13:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:41

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Det er regeringens grundsynspunkt, at Danmark skal leve op til de internationale forpligtelser, som vi har påtaget os, på samme måde, som vi forventer at andre lande lever op til deres internationale forpligtelser på. Det gælder selvfølgelig også konventionerne på udlændingeområdet.

Flygtningesituationen i Europa er under konstant udvikling, og vi har i 2015 oplevet et ekstraordinært pres på Europa, hvilket vi jo selvfølgelig også har kunnet mærke her i Danmark. Det er nødvendigt, at vi i takt med udviklingen sikrer, at vi internationalt har de nødvendige redskaber og på den baggrund jo også justerer vores regler. Vi har i Danmark foretaget en række stramninger på udlændingeområdet, så vores udlændingeregler er tilpasset den aktuelle flygtningesituation. Så sent som i går vedtog vi jo en meget stor opstramning her i Folketinget. Det har vi gjort for at passe på Danmark, og det har vi heldigvis gjort i fællesskab.

Men det kan også blive nødvendigt at foretage justeringer af reglerne på internationalt niveau. Internationale konventioner er ikke og skal ikke være uforanderlige. Spillerummet inden for de forskellige internationale konventioner skal udforskes og om nødvendigt også udfordres. Men flygtningekonventionen er et fælles internationalt instrument, og det er derfor ikke en debat, Danmark kan tage alene – det kræver, at andre lande også er med.

Det massive flygtningepres på Europa kan medføre, at vi i fællesskab internationalt kan blive nødt til at forholde os til, om de fælles spilleregler på udlændingeområdet skal justeres. Regeringen følger selvfølgelig udviklingen meget nøje og tager naturligvis også del i den debat.

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det spørgeren, hr. Christian Langballe.

Kl. 13:43

Christian Langballe (DF):

Tak. Det, som jeg synes har været problemet i den her konventionsdiskussion, som jeg har ført med andre justitsministre, heriblandt hr. Morten Bødskov, er jo, at man betragter konventionerne som sådan en form for hellig tekst, der er faldet ned fra himlen, hvor man så skal gå i bedestilling, hver eneste gang de bliver nævnt, uden at drøfte substansen, og det vil sige: Hvad står der faktisk i dem, og i hvilket forhold tager de vare på den virkelighed, som vi lever i i dag? Sagen er jo, at flygtningekonventionens tekst er en tekst fra 1951. Jeg mener så bestemt, at der kunne trænges til nogle overvejelser, i forhold til hvorvidt den overhovedet passer til den virkelighed, vi lever i i dag.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg helst så, at den blev genforhandlet, men egentlig helst gerne, at vi træder ud af den, for jeg mener, at vi i et folkestyre sådan set selv bestemmer, hvordan vi indret-

ter de regler, som vi har. Men jeg synes bare, at der er noget mærkeligt her. For konventionerne er for mig at se historiske aftaledokumenter, og det vil sige, at når historien forandrer sig, bør man selvfølgelig som med enhver anden aftale, man indgår, kunne sige: Jamen altså, nu passer den ikke ind i den virkelighed, vi lever i, og så får vi den selvfølgelig lavet om. Men det gælder lige præcis ikke for konventionerne, fordi de har fået sådan et hellighedspræg over sig, som om det var sådan en koran, der dumpede ned fra himlen, og det synes jeg simpelt hen er dybt problematisk.

Derfor vil jeg gerne anmode regeringen om i hvert fald at virke for, at den her diskussion bliver taget op, for det er klart nok, at flygtningekonventionen jo determinerer hele vores flygtningepolitik og – mener jeg – binder og baster os på hænder og fødder, i forhold til hvad vi selv kan gøre, og hvad vi kan beslutte her i Folketinget. Så derfor vil jeg gerne have, det er i hvert fald min kraftige opfordring, at man forholder sig til den her konvention.

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:45

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Nu er jeg jo ikke teolog, det er hr. Christian Langballe derimod, men jeg mener dog at vide så meget, at konventionerne, som hr. Christian Langballe også siger, og det kan hr. Christian Langballe jo så bekræfte, netop ikke er hellige skrifter, der er dumpet ned fra himlen eller andre steder fra, og at man heller ikke skal indtage en eller anden form for bedestilling, når man ser de internationale konventioner foran sig.

Det efterlader selvfølgelig også en politisk diskussion. For det er jo klart, at en række af de internationale konventioner netop er skrevet i en tid længe før globaliseringen, og derfor efterlader det jo også rum for diskussion om, hvorvidt alle internationale konventioner lever op, kan man sige, til den virkelighed, som vi lever i nu. Globaliseringen har forandret mange ting, og det har den også, når man kigger på hele flygtninge- og migrantsituationen, ikke bare i Europa, men bredt set.

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Christian Langballe.

Kl. 13:47

Christian Langballe (DF):

Ja, så står vi altså her og er enige, men hvornår sker der så noget? Det kunne man jo spørge om. Det er så bare det, der er det generelle problem, for jeg mener simpelt hen, at konventionerne udgør en blokade for at kunne diskutere flygtningesituationen på en ordentlig måde og indføre de love, der skal til.

Altså, der blev sagt i går i Folketingssalen, at regeringen går til kanten af, hvad konventionerne tilsiger, og det er jo det, der er problemet, men jeg vil så også sige: Venstrefløjen nærmer sig også fra den anden side og går også en gang imellem til kanten af, hvad konventionerne faktisk tilsiger, og indimellem også ud over, hvad konventionerne faktisk tilsiger.

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:47

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Hvis man kigger på konventioner generelt, tror jeg da, at vi også med hele debatten på familiesammenføringsområdet må sige, at der

er vi da bestemt, kan man sige, gået til kanten af, hvad konventioner tillader, men jeg mener, som jeg også sagde i min besvarelse, at det skal vi til tider gøre, og at vi selvfølgelig også skal tage debatten om konventioner, herunder debatten om, om alle konventioner er tids-svarende, og det er jo sådan set det, vi er i gang med, kan man sige.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:48

Christian Langballe (DF):

Ja, og så kan jeg kun opfordre til, at det kommer til at ske, og at vi ikke bare, hver eneste gang der kommer et eller andet problem med hensyn til lovgivning, der skal gennemføres, skal høre, at det tilsiger de internationale forpligtelser. For jeg mener simpelt hen, at det er sådan, at det er grundloven, der tilsiger, og at det er den ramme, inden for hvilken politikere arbejder, og sådan skal det være, og det skal konventionerne ikke lave om på. De må indrette sig efter grundlovens bestemmelser og ikke omvendt.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:49

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Det er jo et helt legitimt synspunkt at indtage, og det giver også rum for en god debat, og det synes jeg sådan set også vi har haft her.

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til udlændinge-, integrations- og boligministeren, og det er af hr. Christian Rabjerg Madsen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:49

Spm. nr. S 530

8) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S):

Hvad er baggrunden for, at ministeren under en tale i Frederikshavn har fortalt, at der findes en børnehavn i Aalborg, der ikke tillader børnene at have svinekød med i madpakken, og at svenskerne på linje med Danmark har indrykket annoncer i libanesiske aviser henvendt mod potentielle flygtninge – begge oplysninger, som ifølge dagspressen ikke er korrekte?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:49

Christian Rabjerg Madsen (S):

Hvad er baggrunden for, at ministeren under en tale i Frederikshavn har fortalt, at der findes en børnehavn i Aalborg, der ikke tillader børnene at have svinekød med i madpakken, og at svenskerne på linje med Danmark har indrykket annoncer i libanesiske aviser henvendt mod potentielle flygtninge – begge oplysninger, som ifølge dagspressen ikke er korrekte?

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det ministeren.

Kl. 13:49

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Jeg mener, at det er en vigtig del af det at være politiker, at man tager ud, møder mennesker, lytter til deres historier og deres erfaringer. Jeg har ikke det syn på politik – det kan jeg lige så godt sige, som det er – at det er bedst at drive det fra en osteklokke på Christiansborg, hvor de eneste input, man får, er fra embedsværket eller fra professionelle lobbyister. Tværtimod mener jeg, at det er vigtigt at lytte til helt almindelige menneskers udfordringer i dagligdagen. Derfor benytter jeg ofte i mit arbejde historier og eksempler og oplevelser, som jeg enten selv har stiftet bekendtskab med, eller som jeg har læst eller hørt om.

Men det er selvfølgelig vigtigt – og det er vel det, spørgsmålet drejer sig om – at de eksempler, man bruger, også er præcise. Og i det pågældende tilfælde, der spørges til, om børnehaven i Aalborg, har jeg jo ikke kunnet underbygge den historie, som jeg er blevet fortalt af gode venner. Det har jeg ikke kunnet yderligere. Derfor har jeg også sagt, at jeg jo nok ikke burde have gengivet den pågældende historie uden at have dobbelttjekket den med Aalborg Kommune – men det er altså ikke tilfældet, at jeg har dobbelttjekket det med Aalborg Kommune.

I forhold til det andet eksempel, der nævnes, har jeg ikke udtalt, at svenskerne har indrykket annoncer i libanesiske aviser. Nu kunne jeg jo selvfølgelig gøre mig en lillebitte smule lystig over, at spørgeren så åbenbart ikke kan finde ud af at gengive mine citater helt korrekt, når spørgeren nu mener, at jeg har sagt noget, der er forkert, men det skal jeg selvfølgelig nok undlade her, for det er jo ikke det, det handler om. Jeg vil i stedet for nøjes med at sige, at jeg i mit nu efterhånden meget berømte oplæg ved nytårskuren i Frederikshavn Venstre – hvem skulle have troet, at sådan en nytårskur i Frederikshavn Venstre kunne blive så berømt; det tror jeg i øvrigt, at vælgerforeningen i Frederikshavn er meget glad for – har henvist til, at det var det parti, der jo hedder Sverigedemokraterne, der offentligt har meldt ud, at de ønsker at indrykke lignende annoncer, som Danmark har indrykket. Jeg skal straks sige, at jeg ikke har haft mulighed for at tjekke, om det også er sket, bare så vi ikke behøver at stå her på onsdag på den baggrund.

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:52

Christian Rabjerg Madsen (S):

Jeg er naturligvis enig med ministeren i, at det er vigtigt at komme ud. I forlængelse af mødet i Aalborg skrev Skyggekabinetet på Politiken en artikel om mødet under overskriften »Derfor fortæller Støjberg røverhistorie om hamburgerryg.« Artiklen går i dybden med, hvorfor billeder og historier og cases er gode virkemidler i politisk kommunikation. I artiklen stiller forsker i politisk adfærd ved Københavns Universitet, Martin Vinæs Larsen, sig selv et retorisk spørgsmål, og jeg citerer:

»Et spørgsmål, som står ubesvaret tilbage, er imidlertid, hvorfor ministeren har valgt at fortælle historien. Det virker som en skør ting at lyve om. Hvilken forskel gør madpakkepolitikken i en tilfældig Aalborgensisk børnehavn?«

Forskeren giver selv svaret, og han skriver videre:

»Hvis man ser nærmere på forskning i, hvordan man ændrer folks politiske holdninger, så giver hamburgerryg-historien bedre mening. Vores hjerne er nemlig ikke bygget til at forstå politik gennem abstrakte facts og kold statistik, men derimod gennem konkrete og levende historier. (...) Derudover viser nyere forskning, at selv når vi får at vide, at anekdoten ikke er sand, så vedbliver historiens

effekt på vores politiske holdninger. Løgnen har altså stadig en effekt, selv når vi ved det er en løgn.»

Deler ministeren den opfattelse af, hvordan man kan bruge politisk kommunikation, og føler ministeren på den baggrund et ansvar for fremadrettet i højere grad at tjekke, at de fakta, som ministeren fremlægger som fakta, rent faktisk også er fakta?

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:53

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): I og med at jeg ikke selv har læst den pågældende artikel, takker jeg selvfølgelig for oplæsningen af den. Det er jo altid rart, at der er andre, der på den måde gør ens arbejde. Nu er det faktisk sådan, at jeg ikke læser alt og i hvert fald slet ikke alt, hvad der står i Politiken, for det kan jeg simpelt hen ikke holde ud, for at sige det, som det er, men jeg siger mange tak for oplæsningen.

Som jeg lige sagde i mit indlæg, synes jeg faktisk, det er vigtigt at bruge historier og oplevelser, som man hører om, og jeg har så ikke fået dobbelttjekket det her med Aalborg Kommune – det burde jeg jo rettelig have gjort; det har jeg så ikke gjort – og der er sådan set ikke ret meget mere at sige til det. Men jeg agter da selvfølgelig fortsat at bruge oplevelser og historier og fortællinger i mit politiske virke, for det synes jeg rent faktisk har en værdi, altså netop at lytte til folks bekymringer, og det håber jeg da sådan set også at ordføreren er enig med mig i.

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:54

Christian Rabjerg Madsen (S):

Det er jeg meget enig med ministeren i. Jeg bider også mærke i, at ministeren understreger, at det er vigtigt at tjekke fakta, når man fremlægger historier eller cases eller andet. Er der arbejdsgange i ministeriet eller hos ministerens særlige rådgiver, som er ændret efter episoden i Frederikshavn, med henblik på at sikre, at situationen ikke gentager sig?

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:54

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Nej. Hvis der er arbejdsgange, der er ændret, tror jeg nærmere, det er, at de vælgerforeninger, der inviterer mig ud, må sætte nogle flere stole frem, for jeg kan da se, at det åbenbart har en stor interesse, hvad der bliver sagt på Venstremøder, og derfor har spørgeren jo da også en stående invitation til altid at komme ud til mine foredrag fremover. Men nej, derudover er der ikke ændret arbejdsgange i ministeriet eller hos den særlige rådgiver eller hos andre.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:55

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak. Ønsker ministeren at bruge lejligheden her i dag til at beklage, at ministeren har fremlagt oplysninger vedrørende hamburgerryggen i aalborgensiske børnehaver, som ikke er korrekte? Mener ministe-

ren, det vil være en god lejlighed til at sige, at det var en fejl, og beklage, at man er fremkommet med urigtige oplysninger?

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:55

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Jeg har sådan set ikke mere at tilføje i den sag, men jeg synes da sådan set, at det kunne være interessant, hvis spørgeren havde kastet sig lidt mere offensivt ind i debatten om danske værdier og om, om danske værdier står stærkt nok rundtomkring i samfundet. Det synes jeg sådan set havde været mere relevant. Men nej, jeg har ikke yderligere at tilføje til den her sag.

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgsmålet er afsluttet. Tak til ministeren, og tak til spørgeren.
Det næste spørgsmål er til erhvervs- og vækstministeren af hr. Rasmus Horn Langhoff.

Kl. 13:56

Spm. nr. S 483 (omtrykt)

9) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Rasmus Horn Langhoff (S):

Hvordan forholder ministeren sig til at indføre et forbud mod prisklausuler i kontrakter mellem hoteller og bookingportaler i Danmark på baggrund af de tyske konkurrencemyndigheders afgørelse den 23. december 2015, der slår fast, at prisklausuler mellem hoteller og bookingportaler er ulovlige?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:56

Rasmus Horn Langhoff (S):

Tak for det. Jeg vil læse spørgsmålet op: Hvordan forholder ministeren sig til at indføre et forbud mod prisklausuler i kontrakter mellem hoteller og bookingportaler i Danmark på baggrund af de tyske konkurrencemyndigheders afgørelse den 23. december 2015, der slår fast, at prisklausuler mellem hoteller og bookingportaler er ulovlige?

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:56

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det. Og tak for spørgsmålet, som jo også er en opfølgning på en tidligere dialog, der har været i et samråd før jul. Lad mig starte med at sige, at jeg på grund af den korte tid, der har været, siden spørgsmålet blev stillet, ikke har haft mulighed for at gennemgå den afgørelse, der blev truffet den 23. december, som der bliver henvist til. Men jeg kan sige, at jeg har noteret mig, at den tyske konkurrencemyndighed har truffet en afgørelse, hvor man har afvist et tilsagn fra Booking.com om at indføre en såkaldt smal prisklausul i portalens aftale med de tyske hoteller.

En smal prisklausul forpligter alene hotellerne til, at de på deres egen hjemmeside ikke må underbyde de bookingportaler, som de markedsfører sig på. Jeg er dog orienteret om, at den tyske afgørelse står alene. Alle de øvrige europæiske landes konkurrencemyndigheder har indtil videre valgt at acceptere denne smalle prisklausul, som vi jo også havde lejlighed til at drøfte på det samråd, der blev holdt i december måned. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har oplyst mig om, at samtlige nationale konkurrencemyndigheder i EU, også

den tyske, har aftalt med Europa-Kommissionen, at der det kommende år skal anvendes tid til at overvåge og sammenligne effekterne af bookingportalernes aftaler med og uden prisklausuler i en række lande, herunder Tyskland. På baggrund af de resultater, der kommer af denne overvågning, skal der tages stilling til sagen på ny.

Både Europa-Kommissionen og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen følger situationen meget nøje. De griber desuden ind efter konkurrencereglerne, hvis det måtte vise sig nødvendigt. Derfor mener jeg heller ikke, at der er behov for at tilsidesætte de generelle konkurrenceregler ved at indføre dansk særlovgivning, der forbyder den smalle prisklausul i bookingportalernes kontrakter med hotellerne. Men som jeg også nævnte under samrådet, vil jeg følge den her sag og ser også frem til den overvågning, som Europa-Kommissionen og samtlige nationale konkurrencemyndigheder gennemfører det kommende år.

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:58

Rasmus Horn Langhoff (S):

Det kan være, jeg kan hjælpe ministeren så, for den tyske dom betyder, at det nu vil være ulovligt, hvis en hotelbookingportal forlanger, at et hotels værelser ikke må sælges billigere ad andre kanaler, eksempelvis på hotellets egen hjemmeside. Hvad betyder det så? Det betyder billigere overnatninger for kunderne på grund af den frie konkurrence. Og det er jo faktisk ikke kun i Tyskland, at der sker noget på det her område, det rører også på sig i Sverige, Frankrig, Østrig, Belgien og en lang række andre lande, hvor det her er noget, man arbejder mere seriøst med. Der er så kommet dom i Tyskland på det område her, men vi kan jo meget vel stå i en situation inden længe, at der også kommer dom i en række andre lande, fordi det er noget, man undersøger. Så var det ikke på sin plads fra dansk side også at undersøge det her lidt dybere?

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:59

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Jamen nu havde vi jo lejlighed til at diskutere det her relativt indgående under det samråd, som fandt sted. Jeg indrømmer fuldstændig, at der nu er kommet en afgørelse efter det samråd, nemlig den 23. december, men det ændrer sådan set ikke på det syn, jeg har, og som jeg også har givet udtryk for i dag, i forhold til at nu kommer man til at overvåge det her, som jeg redegjorde for i min besvarelse. Og den redegørelse vil så være færdig her i løbet af det næste års tid, og så må vi så forholde os til, om der skal tages særlige initiativer. Men på baggrund af det, som er mig oplyst nu, har jeg ikke tænkt mig at tage initiativer til en national særlovgivning.

Kl. 14:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 14:00

Rasmus Horn Langhoff (S):

Det havde ellers været fint, hvis ministeren under det her spørgsmål kunne sige, at nu sætter vi gang i de initiativer her. Spørgsmålet er, om ikke det er klogt at handle eller i hvert fald at undersøge, om der er behov for at handle, når nu domstolene i vores naboland, de tyske domstole siger, at de her krav sætter den frie konkurrence ud af spil.

Det kan jo være, at tyskerne har fat i den lange ende i forhold til det her spørgsmål.

Kl. 14:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:00

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Jamen generelt er det altid klogt at undersøge ting, hvis der er noget, man gerne vil have mere viden om. Det er jo lige præcis også det, som Europa-Kommissionen og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen gør – som jeg sagde i min første besvarelse, kommer de til at følge den her situation meget nøje. Men på baggrund af spørgsmålet om, hvorvidt jeg har tænkt mig at tage politisk initiativ i dag på baggrund af det, der er sket i Tyskland, er svaret altså: Nej, jeg kommer ikke til at foreslå en national særlovgivning. Men jeg tror, at vi alle sammen har en interesse i, at vi selvfølgelig følger det her område. Jeg har også en interesse i, at forbrugerne har de bedst mulige redskaber, men generelt synes jeg at bookingportaler er et godt redskab.

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 14:01

Rasmus Horn Langhoff (S):

Jeg har et sidste spørgsmål. Hvor står forbrugerne bedst: nord eller syd for den dansk-tyske grænse?

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:01

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Nu skal man jo passe på med at diskutere grænsespørgsmål her, det er i hvert fald ikke en del af mit ansvar som minister. Jeg kan bare sige, at vurderede vi i Danmark, at forbrugerne stod dårligt stillet, så skulle jeg selvfølgelig gøre noget ved det. Men nu har vi jo netop, som jeg har redegjort for, vurderet, at det at lave en national særlovgivning ikke er vejen frem, og nu kommer vi så til på den anden side at følge med i, hvad der sker. Og der er jo også en spørger bagefter, som interesserer sig for nogle andre aspekter af den her sag, og vi ved så også, at der er en sag i Frankrig, hvor det er sådan, at Frankrig har lavet politisk national lovgivning, som så har betydet, at der er anlagt en sag ved Kommissionen. Så der er ikke nogen, der ved, hvorvidt det, at man går længere og laver national særlovgivning, er inden for EU-traktatens muligheder eller ej.

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til erhvervs- og vækstministeren af hr. Malte Larsen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:02

Spm. nr. S 484 (omtrykt)

10) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Malte Larsen (S):

Mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt for konkurrencevilkårene og forbrugerne, at der er etableret forskellige juridiske forhold for hotelindustrien i Europa?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:02

Kl. 14:05

Malte Larsen (S):

Mange tak. Og som ministeren konstaterede, er vi lidt i samme boldgade her: Mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt for konkurrencevilkårene og forbrugerne, at der er etableret forskellige juridiske forhold for hotelindustrien i Europa?

Kl. 14:02

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det. Det bliver lidt en gentagelse af det, jeg svarede tidligere, og det bliver det jo nødt til at være, da det handler om det samme. Men jeg vil gerne generelt sige, at det er vigtigt, at virksomhederne kan agere under så ensartede juridiske rammer som muligt på tværs af de europæiske grænser, både af hensyn til virksomhederne og forbrugerne og også den generelle konkurrencesituation.

Jeg går ud fra, at spørgsmålet vedrørende de juridiske forhold omkring bookingportalernes aftale med hotellerne netop tager afsæt i det, som jeg svarede før. Og som jeg nævnte i mit svar til den forrige spørger, er der foreløbig ikke andre europæiske konkurrencemyndigheder end de tyske, som har fundet anledning til at føre sager på baggrund af de såkaldte smalle prisklausuler i aftaler mellem hoteller og hotelbookingportaler. Det betyder, at der på tværs af Europa faktisk er en meget ens fortolkning af, hvordan konkurrencereglerne skal anvendes i de konkrete tilfælde. Og som jeg nævnte tidligere, er det dog sådan, at man i Frankrig fra politisk side har tilsidesat konkurrencereglerne og indført national særlovgivning, som forbyder disse prisklausuler, men som jeg også sagde tidligere, er der efterfølgende blevet klaget over dette til Europa-Kommissionen. Og der er mig bekendt ikke indført en lignende særlovgivning i andre EU-lande.

Som jeg også nævnte tidligere, har Europa-Kommissionen og alle nationale konkurrencemyndigheder i EU allerede taget initiativ til at overvåge markedet. Det sker bl.a. for at sikre så ensartede konkurrencevilkår som muligt i Europa, og derfor ser jeg selvfølgelig også frem til de resultater, som der nu måtte komme af den her overvågning. Men det fører mig altså til at sige, at jeg ikke på baggrund af de spørgsmål, der er stillet i dag, har tænkt mig at tage initiativer, der skulle indføre en national særlovgivning nu, altså så Danmark skulle gå enegang. Jeg noterer mig selvfølgelig, at det er sket i Frankrig, men der er der også en sag, der er indbragt for Europa-Kommissionen.

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 14:04

Malte Larsen (S):

Personligt kan jeg jo godt være lidt bekymret for, at den måde, man organiserer det på igennem de her portaler, rent faktisk bare er med til at fordyre produkterne for forbrugerne, og at der bliver skubbet et ekstra led ind, der skal tjene nogle penge.

Jeg anerkender selvfølgelig ministerens forklaring, om end jeg synes, at nogle af forklaringerne er lidt langhårede og måske bærer præg af, at ministeren er lidt i lommen på EU-systemet. Men jeg kunne godt alligevel tænke mig at spørge ministeren, måske mere generelt, om det er en rigtig god idé, at virksomheder prøver at skjule deres prisdannelse bag de her portaler, så det bliver sværere for forbrugerne at gennemskue, hvad den reelle prisdannelse er for et produkt. Jeg ved ikke, om ministeren også har en holdning til det.

Kl. 14:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg kan berolige spørgeren med, at ministeren har en holdning til hvad som helst, der måtte blive spurgt om. Men det er ikke sikkert, at spørgeren altid vil være tilfreds med de svar, der kommer. Men sådan er det heldigvis, når man er minister.

Altså, generelt set synes jeg, at bookingportaler faktisk er noget, der er til gavn for forbrugerne. Hvis man ser på den tid, hvor internet ikke var så fremherskende som nu, var det jo ikke nær så nemt at søge hoteller rundt om i verden, når man rejste. Og jeg tror, at alle er glade for de faciliteter, der bliver tilbudt. Det er jo nu engang også frivilligt, hvorvidt man ønsker at benytte sig af en bookingportal eller ej – det er jo ikke sådan noget, man bliver tvunget til. Og hvis man ser på de markedsføringsudgifter, man ellers ville have, og sammenligner det med de aftaler, der så er med bookingportalene, så tror jeg stadig væk, det er en god forretning for langt de fleste hoteller – ellers var det nok heller ikke sådan, at man var tilknyttet dem.

Men det er jo ikke sådan, at jeg er i lommen på EU-systemet. Jeg siger bare, at jeg ikke mener, at vi på nuværende tidspunkt overhovedet er i en situation, hvor man skal lave national særlovgivning, og jeg har heller ikke en viden om, at det er nødvendigt.

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:06

Malte Larsen (S):

Men jeg tolker det nu alligevel lidt sådan – og det leder så hen til det næste spørgsmål – at ministeren rent faktisk er godt tilfreds med, at virksomheder i virkeligheden kommer til at tjene lidt ekstra på, at den reelle prisdannelse er gemt bag ved det her. Er det korrekt forstået?

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:06

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Generelt har jeg jo ikke noget imod, at der er nogle, der tjener penge i det her samfund. Det tror jeg heller ikke spørgeren har. Det er jo et vilkår, at hvis man leverer ydelser, skal man også som regel have noget for de ydelser, man leverer. Som jeg gerne vil minde spørgeren om, er bookingportaler jo altså et frivilligt produkt, som man kan tilvælge eller ej, og jeg tror, hvis man ser på summen af det, man får ud af at være med i en bookingportal, er man altså i en situation, hvor det er med til at gavne de hoteller, som nu benytter de her faciliteter.

Men på den anden side har jeg jo også sagt i dag, at nu bliver der også en overvågning af den her model, som Kommissionen interesserer sig for, og som også de nationale konkurrencemyndigheder kommer til at følge, og det gør vi også fra dansk side, som jeg har oplyst. Men jeg vil gerne sige, at jeg altså ikke er en maskinstormer, som har noget imod, at man udnytter de teknologiske muligheder, der er, og det mener jeg faktisk gavner forbrugerne, ikke mindst i hele Europa.

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren, værsgo.

Malte Larsen (S):

Jeg lever også af ved siden af det her at drive internetforretning, så jeg er såmænd også meget, meget glad for internettet og de muligheder, det giver. Jeg kan høre flere gange, at ministeren har understreget, at hotellerne, der er tilkoblet bookingportalerne, er meget godt tilfreds med den ordning, og ellers var de der nok ikke. Mit ærinde er jo i lige så høj grad at tænke på forbrugernes interesser. I hvilket omfang mener ministeren så at det rent faktisk også tilgodeser forbrugernes interesser med selvfølgelig at få et bredt udbud, men også et billigt produkt?

Kl. 14:07

Det er sådan, at i bistandslovens tid var der adgang til at klage over afgørelserne, men så udgik den mulighed med serviceloven, som trådte i kraft tilbage i 1998.

Vi kan ikke af lovens forarbejder se, hvorfor den bestemmelse ikke blev videreført, og derfor synes jeg præcis ligesom spørgeren, at det faktisk giver god mening at se på retssikkerheden for borgere, der optages i § 110-tilbud. Derfor har jeg sat et arbejde i gang, som skal se på bl.a. kompetencen til at træffe disse afgørelser og også se på klagemulighederne. Og derfor vil jeg erklære mig åben over for, at det på baggrund af det arbejde, vi har foran os, kan blive nødvendigt med en ændring af serviceloven i den retning, som spørgeren spørger ind til.

Kl. 14:08

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 14:08

Kl. 14:10

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Man må jo sige, at internettet har været med til at revolutionere forbrugernes mulighed for at få langt bedre oplysninger og ikke mindst et langt større udbud, f.eks. af hotelværelser. Jeg tror, at alle kender den fantastiske mulighed, der er, hvis man rejser til Hamburg eller Berlin eller byer i et andet land, for at danne sig et overblik over, hvilke muligheder der er, og hvad de forskellige hoteller koster – altså, en sammenlignelighed, som slet ikke var mulig for 15-20 år siden. Det krævede, at man sad og ringede rundt til hvert enkelt hotel. Derfor må man sige, at det her er noget, der for alvor gavner forbrugere med en langt større gennemsigtighed, men jeg deler ikke bekymringen om, at det så skulle være noget, der kommer til at forøge udgifterne for forbrugerne i forhold til at vælge et hotelværelse f.eks.

Kl. 14:08

Mattias Tesfaye (S):

Mange tak. Jeg har godt set ministerens svar på spørgsmål 102 fra december måned til fru Pernille Skipper fra Enhedslisten. Årsagen til, at jeg tager det op, er, at jeg ad flere omgange er blevet kontaktet af hjemløse – så sent som i dag af en person fra ministerens og min egen opstillingskreds – som gør opmærksom på, at det er en sag, der har verseret længe, også under den tidligere socialdemokratisk-radikale regering. Så det er såmænd ikke for at kaste med sten. Det er bare for at konstatere, at de har en oplevelse af, at der er blevet set på det her et stykke tid.

Jeg kan læse i ministerens svar: »Jeg vil derfor se på, hvordan vi bedre kan sikre borgernes retssikkerhed ...«. Så jeg vil spørge sådan lidt mere direkte: Er det arbejde, ministeren har sat i gang, med henblik på en lovændring?

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til social- og indenrigsministeren af hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet.

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:11

Spm. nr. S 521

11) Til social- og indenrigsministeren af:

Mattias Tesfaye (S):

Vil ministeren tage initiativ til at ændre lov om social service, så det fremover bliver muligt for hjemløse og andre socialt udsatte at klage over afgørelser truffet af lederen af et § 110-botilbud?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:09

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Vil ministeren tage initiativ til at ændre serviceloven, så det bliver muligt for hjemløse og andre socialt udsatte at klage over afgørelser truffet af lederen på et § 110-botilbud?

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:09

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

Man skal være varsom med sådan stålsat at sige, at det vil udmøntes i en lovændring. Men umiddelbart har jeg vanskeligt ved at se for mig, at det ikke vil medføre en lovændring, fordi det for mig at se er lidt svært at forklare, hvorfor man faktisk ikke dengang overførte den her klagemulighed fra bistandsloven.

Men det, jeg også vil sige, er, at når man går ind og ændrer i serviceloven – det tror jeg spørgeren og jeg kan være enige om – er der flere steder, der trænger til forbedringer. Den trænger til oprydning. Min forgænger kom med et forslag til en større reform af serviceloven, men opnåede desværre ikke den politiske opbakning, om end han havde den fra partiet Venstre. Men han valgte at trække det her ret store lovforslag eller i hvert fald indledningen til lovforslaget.

Det er min ambition, at der altså kommer til at ske ændringer i serviceloven, og for mig at se er det logisk, at det her også er et spørgsmål, vi diskuterer. Og skulle alt lykkes, og skulle der opnås politisk flertal for at lave en aftale, håber jeg, vi står her i Folketingsalen i løbet af et år. Så der er fremdrift i den her sag, og det er også nødvendigt.

Kl. 14:12

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

Som jeg allerede har svaret Folketingets Social- og Indenrigsudvalg tilbage i december måned, mener jeg generelt, det er hensigtsmæssigt, at der er mulighed for at klage over afgørelser om hjælp efter serviceloven. Og jeg må ligesom andre notere mig, at det faktisk lige præcis ikke er tilfældet for afgørelser om optagelse i § 110-tilbud.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgeren.

Kl. 14:12

Kl. 14:15

Mattias Tesfaye (S):

Tak for svaret. Nu er det ikke for at være pernitten. Jeg er ikke jurist og kan derfor ikke vurdere, om der er behov for en ændring af selve lovgivningen, eller om det er muligt for ministeren blot at træffe en beslutning i ministeriet uden om Folketinget for at sikre klageadgangen, så jeg må spørge lidt mere præcist: Er det ministerens opfattelse, at vi skal reetablere adgangen til at klage over lederes afgørelser vedrørende § 110-tilbud?

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren. Værsgo.

Kl. 14:13

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

I hele § 110 mener jeg der er flere emner at diskutere, bl.a. klageadgangen. Og det er noget, der vil kræve en lovændring. Det er ikke noget, så vidt jeg i hvert fald er orienteret, jeg bare kan gøre administrativt.

Det, der også er i forhold til § 110, er hele diskussionen om selv-møderprincippet. Det er sådan, som spørgeren også ved, at afgørelser om optagelse i tilbud efter servicelovens § 110 træffes af tilbudslederen på stedet. Og afgørelser om udskrivning eller bortvisning træffes også af tilbuddets leder. Det er jo lige præcis en type afgørelser, der virkelig markant adskiller sig fra alle mulige andre afgørelser efter serviceloven, og derfor er jeg ret optaget af, hvordan man i det hele taget arbejder med § 110. Det gælder også diskussionen om klageadgangen, men det er noget, der kræver lovændringer.

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:14

Mattias Tesfaye (S):

Jeg takker for svaret og vil bare have en sidste opklaring af tidsrammen. Er det ministerens vurdering, at vi inden sommerferien er i stand til at sikre en ændring af serviceloven, så vi sikrer, at der er adgang til at klage over lederes afgørelser?

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:14

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

Som jeg har redegjort for her, er det noget, der kræver lovændringer. Det at gå ind og bearbejde forskellige paragraffer i serviceloven er alt andet lige, om det så blot handler om § 110 og klageadgangen, stadig væk et stort lovarbejde. Derfor vil jeg gøre det fornuftige – og det mener jeg er det eneste fornuftige – at pulje det med de andre ændringer, der er behov for, af serviceloven. Det handler bl.a. om voksenbestemmelserne, hvor arbejdet også er i gang. Derfor er det min ambition, at jeg, om alt går vel og vi får en politisk aftale om det her, vil kunne stå i Folketinget forhåbentlig i løbet af et års tid.

Det er som sagt min klare opfattelse, at borgere, som optages i § 110-tilbud, også har krav på retssikkerhed, som alle andre borgere har det. Og derfor er klageadgang jo, det er jeg enig med spørgeren i, et vigtigt element i hele diskussionen om retssikkerhed. Så det er blot for at sige, at det er et arbejde, der er i gang, og det mener jeg vi bredt har et politisk ansvar for bliver fulgt til dørs.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Det næste spørgsmål er til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af fru Annette Lind, Socialdemokratiet.

Kl. 14:15

Spm. nr. S 517

12) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Annette Lind (S):

Hvordan mener ministeren, at privat- og friskoler også bør bidrage til integration af de mange asylbørn, der skal have et skoletilbud, f.eks. ved mulighed for modtageklasser, modtagelse af flere elever og andre tiltag, så alle skoleformer hjælper til og ikke kun folkeskolen?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:15

Annette Lind (S):

Tak for det. Hvordan mener ministeren, at privat- og friskoler også bør bidrage til integration af de mange asylbørn, der skal have et skoletilbud, f.eks. ved mulighed for modtageklasser, modtagelse af flere elever og andre tiltag, så alle skoleformer hjælper til og ikke kun folkeskolen?

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:15

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

De mange nyankomne flygtninge i Danmark lægger et pres på kommunerne og på kommunernes integrationsopgave, og det gælder også, for så vidt angår undervisning af nyankomne flygtningebørn i den undervisningspligtige alder. Regeringen drøfter naturligvis flygtningesituationen tæt med bl.a. KL og arbejdsmarkedets parter, men også med de organisationer, der er på området. Det er en stor og det er en vanskelig opgave, som jeg mener at vi alle i samfundet må tage del i. Ansvar for at løfte integrationsopgaven er et fælles ansvar, som skal løftes bredt i det danske samfund. Det gælder for arbejdsmarkedets parter over civilsamfundet til de organisationer, det være sig frie skoler, det være sig vores folkeskoler og andre, at vi alle sammen er nødt til at bidrage. Derfor er det vigtigt for mig, at de frie grundskoler også tager del i ansvaret, og det er der rigtig mange af dem der rigtig gerne vil og også allerede gør i dag.

De frie grundskoler står for undervisningen af 16 pct. af eleverne i grundskolen og modtager 5,2 mia. kr. i tilskud fra staten i 2016. På den baggrund er det også helt naturligt, at de frie grundskoler påtager sig en del af opgaven med undervisning af nyankomne flygtningebørn. Mit indtryk er også, at man allerede mange steder i landet lokalt har en rigtig god dialog, hvor en række frie skoler løfter en del af det ansvar, de har, for at undervise nyankomne flygtningebørn.

Kl. 14:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 14:17

Annette Lind (S):

Tak for det. Det er jo sådan, at vi står i en helt ekstraordinær situation ude i kommunerne, og det er en gigantisk opgave, som man står over for. Ifølge de sidste tal, jeg har hørt, skal man bruge 1.200 flere

pædagoger, man skal lave 80 helt nye institutioner og 300 flere modtageklasser.

Ministeren sagde ikke noget om modtageklasser. Jeg vil gerne høre, om ministeren mener, at fri- og privatskolerne skal oprette modtageklasser i fremtiden, og om det skal være en del af det ansvar at påtage sig opgaven med integration af børn. Skal de kunne sige nej tak, hvis f.eks. kommunerne er så presset, at de har behov for flere modtageklasser? Skal kommunen kunne sige til en privat skole, at den her opgave skal de altså løfte? Og kan skolen sige nej tak, hvis der ikke er plads på skolen og den faktisk også har en dårlig økonomi?

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Kl. 14:18

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Når jeg i mit første svar sagde, at vi selvfølgelig drøfter flygtningesituationen tæt med bl.a. KL, men også med en række af organisationerne, så er det jo, fordi vi har en konkret opgave, som skal løses, hvad enten det handler om børn, der skal i børnehaver, eller børn i den undervisningspligtige alder, der skal i skole. Jeg tror, det er vigtigt at holde fast i, at rigtig mange af de her opgaver kan løses, ved at vi laver nogle gode aftaler i fællesskab, uden at vi behøver at gøre det til en konflikt om, hvordan de enkelte love og regler er.

Jeg oplever et stort engagement hos en række af de frie skoler, og at de faktisk gerne vil løfte en del af ansvaret. Så i stedet for at gøre det til en diskussion om, hvilke regler der nu måtte stå i vejen for hvad, eller hvem der kan anvise, afvise pladsforhold og andet, så synes jeg egentlig, at vi skal kigge på, om vi ikke i fællesskab kan finde en god løsning.

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det spørgeren.

Kl. 14:18

Annette Lind (S):

Tak for det. Jeg er glad for, at ministeren siger, at alle skal tage et ansvar, og at alle skoletyper skal tage et ansvar. Det betyder rigtig meget, men økonomien betyder også rigtig, rigtig meget, og derfor vil jeg gerne høre ministeren, om hun synes, at fri- og privatskolerne skal kompenseres for den ekstra opgave, som de nu engang får, eller om pengene skal tages af det særlige integrationstilskud, som kommunerne får i forvejen.

Det er jo væsentligt for kommunerne, at de også får penge til folkeskolerne. Der er mange, der er presset på grund af det her. Skal der tilføres ekstra penge? Og skal fri- og privatskolerne have dem af staten, for det gør de jo normalt, når det drejer sig om tilskud, og ikke af kommunerne?

Kl. 14:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:19

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Det siger lidt sig selv, at de topartsforhandlinger, der foregår, og som skal foregå mellem kommunerne og staten, ikke foregår i Folketingssalen. Det betyder jo ikke, at der ikke kan være dele af de ønsker, der kan være fra kommunerne – jeg tror, at vi alle sammen har

modtaget et stort katalog over deres ønsker – som ikke også er relevante at diskutere lovgivningsmæssigt efterfølgende.

Men i respekt for, at den her opgave netop skal løses, og at der er behov for, at alle byder ind på opgaven, så tror jeg, at der også nu er rum for den gode dialog om, hvordan opgaven skal løses, hvad omkostningerne er ved den, hvordan vi organiserer det på den bedst mulig måde – og at man også er fleksibel over for at sige, at det, der sker i én kommune, ikke nødvendigvis behøver at være det samme som det, der sker i nabokommunen, fordi der er et forskelligt grundlag, også på skoleområdet.

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 14:20

Annette Lind (S):

Rigtig mange folkeskoler er under pres i de her dage, og de kommer endnu mere under pres – det er der slet ikke nogen tvivl om. Vi får børn, som har meget, meget forskellige baggrunde. De har meget forskellig faglig indsigt, når de kommer, og de taler mange forskellige sprog. Så de kommer til at stå over for en rigtig stor opgave i kommunerne, og derfor mener jeg helt klart, at fri- og privatskolerne skal tage den del af ansvaret, som de kan.

Det, som jeg tænker, er, at man skal tænke ud af boksen. Nu svarer ministeren ikke så meget på, om der skulle være modtageklasser i fri- og privatskolerne. Hvilke andre tiltag kunne ministeren forestille sig der skulle være? Er det noget med, at man skal tage nogle af de praktisk-musiske fag ud af folkeskolen og putte dem i privatskolerne? Er det idrætstimer, eller er det nogle fagfaglige timer? Hvordan kunne ministeren tænke ud af boksen for at løse den her opgave?

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren

Kl. 14:21

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Som jeg startede med at sige, er der jo rigtig mange frie skoler, som i forvejen faktisk gerne vil løfte et ansvar og løfter et ansvar. Der er jo også frie skoler, der gerne vil lave modtageklasser i samarbejde med de kommuner, hvor de pågældende skoler nu ligger. Jeg tror ikke, vi behøver at sige, at den model, der gælder for én skole, nødvendigvis skal være den samme model alle andre steder. Jeg tror netop, at der er behov for fleksibilitet, som ordføreren også indikerer, fordi det er en stor opgave, vi står over for, og den er også forskellig fra område til område, også afhængigt af hvilken skolestruktur man har.

Fælles for at skabe fleksibilitet er, at der er rigtig mange love og regler på området i dag, hvor det ikke nødvendigvis er sådan, at de har taget hensyn til den situation, vi står i, med rigtig mange flygtninge. Og derfor er der god grund til, at kommunerne, regeringen og parterne også får talt om det her i et lukket rum, hvor vi også får kigget på, om der er ting, der måske spænder ben for det ønske, man har fra de frie skolars side om også at løfte et ansvar.

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det sidste spørgsmål i dag er til justitsministeren af fru Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 14:22

Spm. nr. S 508

13) Til justitsministeren af:

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Vil ministeren tage skridt til at ændre lovgivningen, således at det fremadrettet vil kræve en retskendelse, for at politiet kan GPS-overvåge almindelige danske borgere, og vil ministeren sikre, at det ikke for fremtiden vil være lovligt, at forsikringsselskaber GPS-overvåger deres kunder?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for en begrundelse.

Kl. 14:22

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Vil ministeren tage skridt til at ændre lovgivningen, således at det fremadrettet vil kræve en retskendelse, for at politiet kan GPS-overvåge almindelige danske borgere, og vil ministeren sikre, at det ikke for fremtiden vil være lovligt, at forsikringsselskaber kan GPS-overvåge deres kunder?

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:22

Justitsministeren (Søren Pind):

Tak for spørgsmålet. Politiet kan i dag bruge GPS-udstyr ved efterforskning af forbrydelser, f.eks. for at følge med i, hvor den mistænkte bil bevæger sig hen. Hvis monteringen af GPS-udstyr kræver, at politiet trænger ind i bilen, er der tale om et såkaldt straffeprocessuelt tvangsindgreb. Det betyder, at politiet som udgangspunkt skal indhente en retskendelse, og at retsplejelovens betingelser for indgrebet skal være opfyldt. Det er derimod ikke et straffeprocessuelt tvangsindgreb, hvis GPS-udstyret anbringes uden på bilen. Det indebærer, at politiet selv kan beslutte at bruge dette efterforskningsmiddel, ligesom de f.eks. selv kan beslutte at skygge en person med det blotte øje.

At der i disse tilfælde ikke er krav om retskendelse, betyder ikke, at politiet har fri adgang til at bruge GPS-udstyr i efterforskningen. Politiet skal bl.a. overholde persondatalovens behandlingsregler. Det indebærer bl.a., at politiet kun kan bruge GPS-udstyret, hvis det er nødvendigt, for at politiet at løse sine opgaver med at forebygge, efterforske og forfølge strafbare forhold, og hvis disse opgaver i det konkrete tilfælde ikke kan løses med mindre indgribende midler. Efter min opfattelse er der ikke på det foreliggende grundlag behov for at begrænse politiets efterforskningsmuligheder ved herudover at stille krav om retskendelse for at anbringe GPS-udstyr uden på f.eks. en bil.

For så vidt angår spørgsmålet om at forbyde netop forsikringsselskabers brug af GPS-udstyr ved undersøgelse af sager om mulig forsikringssvind, må jeg henvise til erhvervs- og vækstministeren, som har ansvaret for de særlige regler, der regulerer forsikringsbranchens virksomhed på dette område.

Kl. 14:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 14:24

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Det vil jeg tage med videre til ministerens kollega. Men det kunne alligevel være, at jeg kunne overtale ministeren til at udtale sig om det rimelige i, at private virksomheder, altså forsikringsselskaber, kan overvåge deres kunder uden deres vidende. Men jeg vil vende tilbage til det, der er ministerens område.

Institut for Menneskerettigheder har kritiseret lovgivningen og udtaler, at GPS-overvågning bør være klart formuleret i lovgivningen, og at det er lidt mærkeligt, at forskellen mellem, om GPS-trackeren er inde i bilen eller uden på bilen, er så tydelig i lovgivningen. Det vil sige, at det, hvis den er inde i bilen, skal dreje sig om en forbrydelse, der er takseret til minimum 1½ års fængsel, og at der skal være en dommerkendelse, men at der, hvis den sidder uden for bilen, ikke skal en dommerkendelse til. Institut for Menneskerettigheder mener også, at det kan sammenlignes med teleobservation, som jo er reguleret i retsplejeloven, og hvor der skal en dommerkendelse til. Mener ministeren, at Institut for Menneskerettigheder har misforstået den her sag og udtaler sig mod bedre vidende?

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:25

Justitsministeren (Søren Pind):

Nej, det ville ligge mig fjernt at kritisere Institut for Menneskerettigheder. Jeg er glad for, at vi har et uafhængigt institut, som kan tilkendegive sine analyser af, hvordan man ser på det her område, og det giver i den her tid jo mindst talt også anledning til livlig debat. Vi har i den forbindelse desværre også set eksempler på, at Institut for Menneskerettigheder er blevet misbrugt, bl.a. nede i Europa-Parlamentet, men det er en helt anden sag.

Essensen af svaret er, at jeg sådan set synes, at spørgeren jo selv redegør klart for, hvad retsstillingen er, og jeg har svaret på, om jeg synes, det er urimeligt eller ej. Jeg synes, retsstillingen er klar, og jeg synes jo, det er at ligne med f.eks. skygning, når man placerer det uden på en bil. Jeg mener sådan set, at det er klart mere indgribende at bryde ind i en bil for at placere det, hvor man så kan orientere sig om, hvad der i øvrigt ligger i bilen. Så jeg synes, der er forskel på de to situationer.

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:26

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg vil bare gerne igen spørge om den forskel, der er for den person, som endnu ikke er dømt for noget, men hvor der foreligger en mistanke, altså det overgreb, som det jo alligevel må siges at være i forhold til privatlivets fred osv., men som kan være nødvendigt, hvis der skal efterforskes, og den retssikkerhed, som vi jo også skal sikre folk, selv om de er mistænkt, når de ikke er dømt. Hvorfor er der så stor forskel på, om GPS-senderen er placeret inde i bilen eller uden for bilen? For den person, der bliver fulgt på GPS, er konsekvensen jo den samme, altså en indgriben i privatlivets fred.

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:26

Justitsministeren (Søren Pind):

I forhold til det med indgreb i bilen har jeg tilkendegivet, at jeg synes, det er helt rimeligt, at der skal en retskendelse til, og der er jo alle de retssikkerhedsmæssige garantier, som spørgeren sigter til. Så er der spørgsmålet om, når det er udenpå, og der mener jeg altså at det nemmest kan lignes med skygning, hvor man jo i sagens natur heller ikke kræver en retskendelse. Men det er jo ikke sådan, at man så i øvrigt bare kan placere en sporingssenhed på bilen uden videre, for der er nogle retssikkerhedsmæssige krav, som skal være opfyldt,

f.eks. i forhold til persondatalovens kapitel 4, som jeg ved er spørgeren bekendt. Så det er jo ikke sådan, at man bare kan gøre det. Det skal være sådan, at behandlingen skal have et sagligt formål, og det må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at opfylde det saglige formål. Så helt retsløs er man altså ikke.

Kl. 14:27

Mødet er hævet. (Kl. 14:29).

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 14:27

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Institut for Menneskerettigheder skriver:

»Men modsat overvågning med GPS-udstyr er teleobservation reguleret i retsplejeloven« – og de sammenligner GPS-skygning eller -udstyr med teleobservation – »så mens politiet skal have en dommers tilladelse, før de kan få at vide, hvilke telefonmaster din telefon er tjekket ind på, kan politiet helt uden retskendelse indhente de samme masteoplysninger fra teleselskaberne, hvis en GPS-overvågning kræver det«.

Man kan altså indhente nøjagtig de samme oplysninger, mens det i forbindelse med en teleobservation ellers kræver en retskendelse. Er det ikke lidt mudret i forhold til det lovgivningsmæssige grundlag?

Kl. 14:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:28

Justitsministeren (Søren Pind):

Min holdning til det er, at der er tale om to forskellige retsområder eller i hvert fald to forskellige genstande for retsanvendelsen, og jeg synes sådan set ikke, der er problemer med at klargøre, hvad retstilstanden er, og det gør spørgeren jo også så udmærket her. Så skulle det jo være, fordi man ønskede, at det skulle være en ens retstilstand, der gjaldt, men det kan jeg ikke se et endegyldigt argument for. Jeg mener, at der kan være argumenter for det, som de bliver fremført her, men jeg mener, at der er mindst lige så gode argumenter imod det, som f.eks. dem a la skygning, vi talte om før.

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er spørgsmålet afsluttet. Tak til fru Lisbeth Bech Poulsen og til ministeren.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 14:29

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 28. januar 2016, kl. 10.00.

Jeg skal henvise til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.